

Domácí bohoslužba 26. 4. 2020

Úvodní slovo

Milost našeho Pána Ježíše Krista, Boží láska a společenství Ducha svatého at' je s námi.

Čtení z Žalmu 40 (v.1-7 a 13-18)

Pro předního zpěváka. Davidův, žalm.

Všechnu naději jsem složil v Hospodina. On se ke mně sklonil, slyšel mě, když o pomoc jsem volal.

Vytáhl mě z jámy zmaru, z tůně bahna, postavil mé nohy na skálu, dopřál mi bezpečně kráčet a do úst mi vložil novou píseň, chvalo zpěv našemu Bohu. Uvidí to mnozí a pojme je bázeň, budou doufat v Hospodina.

Blaze muži, který doufá v Hospodina, k obludám se neobrací, ani k těm, kteří se uchylují ke lži.

Mnoho divů jsi už vykonal, můj Bože, Hospodine, ve tvých úmyslech s námi se ti nevyrovná nikdo. Chci je rozhlašovat, mluvit o nich, je jich tolik, že je vypovědět nelze.

Obětní hod ani obět' přídavnou sis nepřál, nýbrž protesals mi uši; nežádals obět' zápalnou ani obět' za hřích.

(...)

Tolik zla mě obklopilo, že mu není počtu. Postihly mě moje nepravosti, že nemohu ani vzhlédnout. Je jich víc než vlasů na mé hlavě, odvahu jsem pozbyl.

Hospodine, rač mě vysvobodit, Hospodine, na pomoc mi pospěš!

At' se zardí hanbou všichni, kteří mi o život ukládají a vzít mi jej chtějí, at' táhnou zpět, at' se stydí ti, kdo mi zlo přejí.

Za svou hanebnost at' vzbuzují úděs ti, kdo mi říkají: "Dobře ti tak!"

At' jsou veselí a radují se z tebe všichni, kteří tě hledají; at' říkají stále: "Hospodin je velký" ti, kdo milují tvou spásu.

Ač jsem ponížený ubožák, Panovník přec na mě myslí. Tys má pomoc, vysvoboditel můj, neotálej už, můj Bože!

Píseň z Evangelického zpěvníku č. 440 Ozvi se, Pane můj

Čtení z proroctví Jeremjášova, kap. 14, v. 1-9:

O slovu Hospodinově, které se stalo k Jeremjášovi obledně sucha.

Juda truchlí, jeho brány zchátraly a chmurně klesly ke zemi. Z Jeruzaléma stoupá žalostný křik. Jejich vznešení posílají svou čeleď pro vodu. Ta chodí k nádržím a vodu nenachází, vrací se s prázdnými nádobami. Stydí se a hanbí a zakrývá si hlavu. Jsou zděšení nad rolemi, neboť v zemi nenastává doba deště. Oráčů se stydí, zakrývají si hlavu. I laň v poli opouští, co porodila, neboť není zeleň. Na hysých návrších postávají divocí osli, větrí jako šakalové, vypovídá jim zrak, neboť nejsou byliny.

Jestliže mluví proti nám naše nepravosti, jednej, Hospodine, pro své jméno. Mnohokrát jsme se odvrátili, hřešili jsme proti tobě. Naděje Izraele, jeho spasiteli v čase soužení! Proč jsi v zemi jako host, jak pocestný, který se zdrží jen přes noc? Proč jsi jak zdrčený člověk, jak bohatýr, který není s to spasit? Ty jsi Hospodine, uprostřed nás a nazývají nás tvým jménem. Nežříkej se nás!

Úvodem

Milé sestry a milí bratři,

od kazatele se možná čeká, že z bohatství biblické moudrosti přinese v pravou chvíli to pravé slovo, slovo přiléhavé a promlouvající právě dnes. Musím se přiznat, že si netroufám do této prapodivné společenské situace vsazovat jakýkoli kousek z Písma. Sám ani pořádně nevím, jak Vy celý ten čas prožíváte, jelikož jsem měl příležitost hovořit jen s málokým, a k tomu ještě většinou jen několik málo chvil prostřednictvím telefonu. Nicméně věřím, že si z mé dnešní nabídky sami vyberete to, co pro sebe potřebujete.

Tichá pohroma

Biblický oddíl, který jsem dnes zvolil, má dvě části. První je popisná a popisuje smutnou skutečnost. Sucho. Drtivé sucho. Ne že by na to lidé hned umírali, ne že by to naráz rozvrátilo společnost. Je to plíživá pohroma. A plíživé pohromy jsou někdy hodně zákeřné. Člověk si jich může všimnout až tehdy, když je příliš pozdě. Sucho přinese své neblahé plody nikoli hned, ale až po několika měsících. A když má někdo nastrádané zásoby a umí s nimi hospodařit, tak možná pocítí důsledky naplno třeba až začátkem příští sezóny. A co teprve změna podnebí, které čelí lidstvo – ta se plíží ještě pomaleji. Pořád se ještě někteří lidé prou o to, jestli to je normální počasí, jaké občas na planetě Zemi bývá, nebo je to důsledek průmyslové revoluce rozšířené do celého světa. Rozdíly nejsou vidět ze dne na den, dokonce ani z roku na rok. Změny se dějí spíše v řádu desetiletí.

Popisná část tohoto oddílu se píše až v pokročilé fázi pohromy. Donedávna to pořád ještě nebylo tak zlé, teprve teď to je do očí bijící. Teprve teď si sucho naplno vzalo slovo a není živáčka, který by to na vlastní kůži nepocítil. Rostlinami počínaje, zvířaty pokračuje, lidmi konče. Vida, běh světa závisí na tak nicotných věcech jako je mlha, mraky a vítr. Běh světa a našeho života závisí na celé řadě dalších zdánlivě nicotných a bezvýznamných věcí. Napadá mě namátkou několik takových věcí: Mít pár lidí, které občas potkávám. Vědět, že jsem pro někoho potřebný a důležitý. Laskavé slovo. Pocit bezpečí. Možnost chodit do práce. Špetka úcty. Určitě byste dovedli najít a připsat další... Všimáme si potřebnosti těchto věcí obzvláště tehdy, když se nám jich nějakou dobu nedostává. A když některá z nich bude scházet příliš dlouho, stanou se z nás zoufalci – podobně jako si zoufají tvorové v době sucha.

Modlitba v úzkosti

Druhá část toho oddílu už není popisná. Je to přímá řeč, oslovení, ano, druhá část oddílu je modlitba, oslovení Nejvyššího. Zaměříme se, prosím, na tuto pozoruhodnou modlitbu – *Jestliže mluví proti nám naše nepravosti, jednej, Hospodine, pro své jméno. Mnohokrát jsme se odvrátili, hřešili jsme proti tobě...* Kdokoli se uchýlí k modlitbě, ten se stává věřícím. Prosebná modlitba je totiž výrazem pokory a očekávání, že Bůh může zasáhnout, může věci změnit a napravit. *Jednej, Hospodine!* Jednej tak, jak to Ty sám uznáš za správné.

No jo, ale co když je mezi námi a Bohem nějaká zábrana? Možná jsme nakupili hromadu nepravostí a kvůli nim nemůžeme od něj přijmout pomoc a uzdravení. Možná jsme se ocitli v nouzi vlastním přičiněním a mnohokrát jsme se od Božích slov a od jeho pomocné ruky odvraceli. Modlitba zní takto – přiznáváme, že jsme nakupili spoustu vin. Přiznáváme, že

nejsme hodni toho, abys nám Bože pomáhal. Žádáme, abys jednal ne kvůli nám, ale kvůli sobě, *pro své jméno*. Žádáme tě, Pane o velikou a drahou milost.

Modlitba pokračuje dvojím vyznáním – *Naděje Izraele, jeho spasiteli v čase soužení!* Dobrotivý Bože, Ty jsi naše naděje. Chodíme sice za lékaři, k poradcům, přátelům pro radu, ale věříme, že jen díky Tobě se nám od nich dostane dobré rady. Ke komu jinému bychom šli? Ty máš slova věčného života. V čase tísně jsi Ty naším zachráncem. Na Tobě zcela a plně závisíme.

A pak přichází ke slovu bolestné tázání – *Proč jsi v zemi jako host, jak pocestný, který se zdrží jen přes noc? Proč jsi jak zdrčený člověk, jak bohatýr, který není s to spasit? Proč? Proč je to tak těžké? Proč mě necháš zažívat tak náročné chvíle? Nebo slovy Ježíšovými z Golgoty a slovy 22. žalmu: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Nejsi tu, zdržel ses na pár chvil a pak jsi zase zmizel pryč. Ale my Tě tu moc potřebujeme právě nyní – potřebujeme Tvoji blízkost, Tvoji laskavou podporu. – Ale ani zde modlitba ještě nekončí. Na závěr zazní ještě jednou veliké a nadějně očekávané: *Ty jsi Hospodine, uprostřed nás a nazývají nás tvým jménem. Nežříkej se nás!**

Závěrem

Milé sestry, milí bratři,

troufl jsem si zvolit tento ponurý a trpký biblický oddíl proto, že jsme nedávno o Velikonocích si znovu připomenuli Boží div obnovy. Třetího dne byl Kristus vzkříšen, Hospodin to učinil a my si to připomínáme jako evangelium do nepohody, jako vláhu v období sucha, jako neklamné znamení, že v každé životní krizi máme naději na východisko.

K této naději patří modlitba. A modlitba doufajících lidí může vypadat opravdu všelijak, jak ostatně ukazuje i Jeremjášovo slovo. Přidržíme se Boha zachránce, přidržme se toho, který je naší Nadějí ve dnech dobrých, méně dobrých, i ve dnech zlých.

Píseň z Evangelického zpěvníku č. 534 Ó Bože, spáso zašlých dob

Modlitba

Hospodine,

Ty jsi naší nadějí a záchranou uprostřed těžkostí. Naše cesty jsou křivolaké, místy zarostlé a plné výmolů. Sami si způsobujeme řadu zranění a pádů. Přestože jsi skrytý, tušíme, že přebýváš v našich domácnostech i srdcích. Děkujeme za toto uklidňující tušení. Rač nám ze své bohaté milosti a štědré ruky dávat to, co nám pomáhá v úzkostech. Prosíme, pozvedej nás a obvazuj utržené rány.

Prosíme, abys opatroval náš sbor. I když se ještě nesmíme scházet, smíme zůstat spolu v duchu, na modlitbách, spojeni stejnou nadějí. A snad již brzy nám dáš příležitost se opět scházet.

Prosíme, dávej dobrou naději všem, kdo odcházejí z tohoto světa. A pozvedej ty, které trápí bolesti těla nebo bolesti duše.

Prosíme o moudrost a spravedlnost pro naše představené – v církvi, ve městě, v zemi.

Prosíme o moudrost a laskavost pro rodiče, učitele, průvodce dětí.

Prosíme o sílu konat dobro. Prosíme o schopnost vidět pravdu. Prosíme o možnost radovat se z krásných věcí a událostí.

Další modlitby, přimlvy...

V jednotě se všemi křesťany se takto modlíme:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi, chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpust' nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům a neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.

Závěrečné slovo

Ten, který vyvedl z mrtvých našeho Pána Ježíše,

Bůh lásky a pokoje,

at' požehná každé vaše konání

at' vám zachová nadějný výhled

a dá vám sílu k naplnění toho, co se jemu líbí.

Požehnej Vás Bůh Otec i Syn i Duch svatý.

Amen